

[Lilli Gyldenkilde]

met. Derfor tror vi, at tiden snart er inde til, at vi får vist, at der kan komme andre boller på suppen, at der kan komme en ny politik, som kan sætte i gang dér, hvor det er nødvendigt, nemlig med at få skabt arbejdspladser her i landet.

Carsten Andersen (SF):

I statsministerens åbningstale bliver udtrykket »ombytte passiv forsørgelse med en aktiv indsats« brugt i den lille del, som det socialpolitiske område har fået tildelt. Jeg tror, at mange vil hilse det udtryk med glæde og se forventningsfuldt frem til, at en sådan drejning sker inden for det socialpolitiske område.

SF går fuldt og helt ind for det synspunkt, og vi er også enige i, at brugerne, bistandsklienterne, eller hvad man nu kalder dem, i det sociale system skal gives muligheder for at være aktive i løsningen af deres sociale problemer. Det er måske en lille fortsættelse, men jeg tror ikke – med de synspunkter, der har været på socialpolitikken i dag – at det er noget, der skurrer.

Vi skal ikke underkende, at der arbejdes med forsøg og med udvikling inden for det sociale område. Et af de store slagskibe er SUM-midlerne, sociale udviklingsmidler, som giver gode fingerpeg om, hvad der kan ske inden for det sociale område.

Men der er desværre noget, som vi allerede nu kan se. Kommunerne har ikke økonomisk grundlag til at kunne tage fat på nogle af de ideer og nogle af de ting, som man finder ud af ved hjælp af udviklingsmidlerne.

SUM-programmet kan heller ikke skjule eller dække over, at der sker en tiltagende udvikling i negativ retning med voksende socialproblemer i dagligdagen, som vi såmænd kan se på gader og stræder. Jeg skal nævne nogle enkelte af dem uden at give udtryk for, at det er fyldestgørende.

Men vi ser inden for ældreområdet, at der er tiltagende mange gamle, som savner hjemmehjælp, fordi kommunerne ikke har ressourcer eller personale. På trods af, at vi har 264.000 arbejdsløse, kan man ikke imødekomme de ældres behov for hjemmehjælp.

Vi ser en uhyggeligt voksende gruppe af bistandsklienter, som hænger fast i systemet på grund af manglende uddannelses- eller revalideringstilbud. Det kan godt være, at man har forslag om at få klaret disse ting, men det reelle er, at kommunerne er presset så hårdt, at de ik-

ke er i stand til at bringe de reelle tilbud, der skal til.

En uhyggelig nyskabelse er, at psykisk syge bliver udskrevet fra de psykiatriske hospitaler for at spare sengepladser, og at vi er begyndt at se, at der på udskrivningskortene står, at de bliver udskrevet til gaden, til ristene i København og Århus eller til overfyldte forsorgshjem. Det er en meget trist og en meget negativ socialpolitisk udvikling, at vi accepterer det.

Den voksende gruppe af gadens børn er et udtryk for, at vi på det socialpolitiske område ikke har været i stand til at give et tidssvarende bolig- eller uddannelsestilbud til nogle af de unge, som ikke lige falder på plads i det dagligdags system.

Vedrørende anbringelse af børn og unge ser vi også noget uhyggeligt med, at der opstår større vilkårlighed. Det er rent absurd, at unge anbringes på skibe, som sejler med våben, dvs. skibe, som også anløber havne, hvor der er international konflikt eller borgerkrig. Det er jo en meget dårlig situation at anbringe unge i, hvis sociale situation i forvejen er usikker – oven i købet at anbringe dem i livstruende situationer!

Denne udvikling er kommet, fordi der er en politisk uvilje imod at skabe sikre sociale forhold og man har den politiske opfattelse, som man har i den borgerlige regering. Der er ikke et ærligt ønske om at udskifte den passive forsørgelse med den aktive indsats. Måske findes det i enkelte tilfælde, men vi har ikke set signaler om en i bund og grund ændret socialpolitik.

Og dog. I lovkatologet er der et lille bitte synspunkt. Der er en indkomstuafhængig revalideringsydelse, så man kan se, at her har socialministeren fået en ændring igennem, så der bliver en aktiv indsats.

Socialistisk Folkeparti vil komme med forslag, som opfylder kriterierne om at give den enkelte mulighed for aktivt at være deltager i løsning af sine egne sociale problemer. Vi vil foreslå, at alle bistandsklienter skal have ret til et uddannelsestilbud, og at den varige passive forsørgelse skal være en absolut undtagelse, sådan at indgangsdøren til bistandskontoret bliver: Vi har et uddannelsestilbud til dig, vi vil godt have at vide, hvilke uddannelsesplaner du har, så vi kan gå i gang med det samme.

Vi vil foreslå, at der i bistandsloven kommer et nyt begreb, som hedder socialt projektarbej-